

Çanakkale Savaşları Türklerin en zor koşullarda dahi Vatanları için neler yapabileceklerini bütün dünyaya göstermesi açısından Türk Milleti açısından büyük önem taşımaktadır. Bu durumun bir tesadüf olmadığı Kurtuluş Savaşı ile tüm dünyaya bir kez daha ilan edilmiştir. İkinci Dünya Savaşında ve sonrasında çok sayıda ülke işgale uğrarken Türkiye'nin savaşın dışında kalması ve herhangi bir saldırıya uğramamasında bu kahraman şehitlerimizin dünyaya gösterdiği Vatan, Millet, Allah sevgisi, kahramanlık ve cesaretin etkisi büyüktür. Bu özellikler Türk Milletinin genlerinde vardır. Bu nedenle o günden sonra Türk düşmanları Türkleri ordularla, tankla, tüfekte değil içlerine soktuğu hain ve işbirlikçilerle yıkmaya çalışıyorlar.

Çanakkale Zaferinin 97. Yılında ÜLKÜTEK olarak başta Mustafa Kemal Atatürk olmak üzere tüm şehitlerimizi rahmet ve şükranla anıyoruz. Tüm Türk Milletini içimizdeki bu hain ve işbirlikçilerine karşı uyanık olmaya ve mücadeleye çağırıyoruz. Çanakkale Savaşı yalnız bizim tarihimizin değil yakın dünya tarihinin en önemli savaşlarından biridir. Çanakkale Boğazı'nı savaş gemileriyle zorlayarak aşma, böylece İstanbul'a kavuşma isteği Avrupa büyük devletlerinin öteden beri özlemidir.

Dünyanın en müthiş savaşlarından birinin yaşandığı Gelibolu Yarımadası'nda, aradan geçen 97 yıl sonra bile savaşın izlerinin görülmesi mümkün.

1. Dünya Savaşı'nda daha önce pek çok cephede savaşan Türk askeri için Gelibolu Yarımadası'ndaki savaş adeta yeniden bir doğuş oldu. Ülkenin dört bir yanından sadece "vatan" sevgisi için sevdiklerinden kopup gelen binlerce kahraman Mehmetçik, gözlerini kırpmadan bu topraklar için şehit oldu.

Küçücük bir kara parçasını ele geçirebilmek için dönemin "yenilmez donanmasıyla" Çanakkale önlerine gelen İtilaf kuvvetlerinin hesaplayamadığı tek şey, vatani için canlarını seve seve feda edecek Mehmetçik oldu.

Üzerindeki kıyafete, ayağındaki delik çarığa aldırış etmeyen Türk askeri, Çanakkale Boğazı'nı basitçe geçeceklerini düşünerek gelen İngiliz, Fransız, Avustralya, Yeni Zelanda ile diğer ülkelerin askerlerinin karşısında dimdik durdu. Zaman gelip, mühimmatı biten, açlığından önce ülkesini düşünen kahraman Mehmetçik, topraklarına yabancı eli değmemesi için süngüsünü kılıç, sırt çantasını adeta kalkan olarak kullandı.

Anaların, ülkesi için kurban olması amacıyla başlarını kınalayıp cepheye gönderdiği gencecik vücutlar, adeta ateş kusan toplara siper oldu.

Türk milleti pek çok kahramanı bağrından çıkardı

Çanakkale Savaşları'nda, Gelibolu Yarımadası'nın değişik cephelerinde süren çetin muharebelerin her aşamasında bir kahramanın hikayesi ortaya çıktı.

Balıkesir'in Havran ilçesinde dünyaya gelen Seyit Çabuk, 1912'de Balkan Savaşları'na katılıp, savaş bittiğinde terhis edilmedi ve topçu eri olarak Çanakkale Cephesi'nde görevlendirildi. Seyit Onbaşı, Çanakkale Savaşları'nda gösterdiği kahramanlıkla adını Türk tarihine yazdırdı.

1. Dünya Savaşı'nda Mecidiye Tabyası'nda görev alan ve 18 Mart 1915'te 276 kilogramlık top mermisini tek başına sırtlayıp topun namlusuna yerleştiren Seyit Onbaşı, "Ocean" adlı İngilizlerin en büyük zırhlısını batırdı. Diğer bir kahraman Mehmet Çavuş ise, 4 Martta Seddülbahir'e yapılan küçük çıkarmada, tüfeğinin mekanizması bozulmasına karşın, düşman askerlerine taş ve sopayla saldırdı.

Bu hareketinden sonra, Mehmet Çavuş, Atatürk tarafından ödüllendirildi. Seddülbahir kıyılarına çıkarma yapan İngiliz kuvvetlerine karşı savaşan Ezineli Yahya Çavuş da 5 mangadan oluşan bir takımla, Ertuğrul Koyu'nu 12 saat savunarak, çıkarma yapan İngilizleri bertaraf etti.

Tabii ki sadece, bu üç isimle sınırlandırılmaz Çanakkale Savaşı kahramanları... Bu vatan için kanlarını akıtan her Türk askeri, artık Türk milletinin gönlünde bir kahraman olarak yerini aldı. Kimisinin mezarı dahi bilinmese de, bu ülke çok şey borçludur bu kahramanlara...

Yenilmez armadıyla geldiler ama yenildiler

Çanakkale Savaşları, tarih sayfalarında kahramanlıklarının yanı sıra, eşit olmayan güçlerin savaşı olarak da yer aldı. Son teknolojiyle donatılmış onlarca savaş gemisi 18 Mart 1915'te Çanakkale Boğazı önlerine geldiğinde, boğazı geçeceklerine adları kadar emindiler.

Küçük bir kara parçasını ele geçirebilmek için dönemin "yenilmez donanmasıyla" Çanakkale önlerine gelen İtilaf kuvvetlerinin hesaplayamadığı tek şey vatani için canlarını seve seve feda edecek Mehmetçik oldu. Karada Türk askerinin isabetli atışları, denizde ise Nusrat Mayın Gemisi'nin Karanlık Liman bölgesine gizlice bıraktığı 26 mayın, savaşın kaderini değiştirdi. Büyük bir gururla Çanakkale önlerine gelen "Yenilmez Donanma" sonuçta yenildi ve Çanakkale geçilemedi.

İngiliz Donanma Bakanı Churchill, cephenin açılmasında büyük çaba göstermiş ve etkili olmuştur. Gerçekten o, bu cephenin açılmasının baş mimari olmuş, Türklerin askeri gücünü ciddiye almamış, olayı basit ve sadece "sınırlı bir cezalandırma hareketi" olarak görmüştü. En güçlü ve modern silahlarla donatılmış zırhlılarının Boğaz'da görünürvermesiyle, Türklerin direnmekten vazgeçeceğini sanmıştı.

Kuşkusuz bu büyük bir yanılgıydı. İngilizler, Çanakkale'deki Türk savunmasını ve askerini sadece matematiksel ölçülere vurup, onun yüksek manevi gücünü görmezlikten gelerek, büyük bir hesap hatasına düştüler ve sonunda, önce denizde, sonra da karada hiç de beklemedikleri amansız cevabı aldılar. Böylece onlar, zaferi Boğaz'da, Türk top ve mayınlarına, karada Türk süngüsüne bırakarak çekilip gittiler.